

KISPESTI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik szombaton.

Előfizetési árak:		FELELŐS SZERKESZTŐ:	FŐMUNKATÁRS:	Hirdetési díjak:	
Egész évre	4 forint	HOLBESZ JÓZSEF.	BARTOS GYULA.	Egész oldal	25 frt — kr.
Fél évre	2 "	KIADÓ:		Fél oldal	14 " — "
Negyed évre	1 "	A LAPTULAJDONOS-BIZOTTSÁG.		Nyelczad oldal	8 " — "
Egyes szám ára 10 krajczár.				Tizenhatod oldal	5 " — "
— Nyilttér sora 60 kr., Bélyeg-díj 30 krajczár. —				Legkisebb hirdetés	1 " 50 "
SZERKESZTŐSÉG:				KIADÓHIVATAL:	
Kispest, Nagy Sándor-utca (Holbész-ház).				Kispest, Nagy Sándor-utca (Holbész-ház.)	

A vasut és a nagyközönség.

Ismeretes olvasóink előtt az a körülmény, hogy a vasuti igazgatóság szerkesztőnkert kérte fel, hogy a menetrend megváltoztatása, illetőleg a viszonyokhoz való helyesbítés tárgyában az érdekelteket értekezletre hívja össze megbeszélendő a baj gyökeres orvoslására kívánatos intézkedéseket.

Ez az értekezlet tartatott meg f. hó 4-én a Berán-féle vendéglőben, hol körülbelül tizenöten vettek részt a tanácskozásban, köztük a vasuti igazgató és a lőrinczi állomásfőnök is.

Az értekezlet sok üdvös ujitásnak és kívánalmaknak nyitott utat a vasuti igazgató engedékenységében, ki maga is kijelentette, hogy neki célja, ez értekezlet által helyesen informálva, a bajokon hathatósan segíteni és a nagyközönség jogos kívánalmainak minden tekintetben eleget tenni.

Ezzel a dicsérendő kijelentéssel indult meg a tanácskozás, melynek folyamán a következő határozatok hoztak.

A vasuti igazgatóság a menetrendet örömmel fogja az érdekeltek és a nagyközönség óhajára megváltoztatni akként, hogy az első sorban az iskolásgyermek, munkások és tisztviselők kényelmének és a jobb időbeosztás szempont-

jából úgy az indulás, mint az érkezés tekintetében, teljesen megfelelő legyen.

Ez kívánatos is volt, mivel a jelenlegi menetrend a már nyakunkra szakadt téli időszak beálltával rendkívüli kényelmetlen lett volna, sőt határozottan káros befolyással lehetett volna, a mindenki által oly féltve őrzött egészségre is.

Ez értekezlet kapcsán szerkesztőnk azon indítványa, mely szerint a vasuti igazgatóság hozza kapcsolatba a helyi érdekű vasutal a Lajosmizsei állomást, mint teher szállítási központot, akként, hogy a Kispestre címzett szállítmányok ne Kőbányán rakassanak le és innen jussanak a címzettek birtokába, hanem a Lajosmizsei állomásnál, honnan a helyi érdekű vasut által a kispesti állomásnál tervezendő rakodóhoz vitessenek és innen szállitassanak el a tulajdonosok által.

Ez az indítvány keresztülvihetősége, tekintve óriási előnyeit úgy a nagyközönségre, mint a község fejlődésére, igen érdekes eszmecserére adott alkalmat.

Tény, hogy Kispest és Lőrincz szépszámu kereskedőkkel és gyárosokkal dicsekedhetik, kik különösen a rossz időben majdnem járhatatlan kőbányai út folytán a költségesebb szállítás mellett nagy térelőnyt is nyernének e terv keresztül vitelével és a kereskedelmi for-

galom hihetőleg emelné a községet is a maga fejlődési utjában.

De a nagyközönségre is rendkívül kényelmes lenne, ha az érkező vasuti szállítmányok a helyi érdekű vasut közvetítésével Kispestre hozatnának, honnan az elvitel már előnyös lenne.

Az eszmecseré eredménye az lett, hogy a vasuti igazgató azon reményteljes kijelentést tette, hogy a lépéseket ez egészséges terv keresztülvitelére megfogják tenni és remélhetőleg a kívánatos eredményre.

Helytelenített továbbá a budapesti lóvonató közlekedésnek azon módja, hogy a lóvonat nem a Ludovika Akademiánál hanem sokkal feljebb az ugynevezett 48-as korcsmánál áll meg, mi a kispestiekre hátrányos, mert sokszor e miatt a vasutról lekesnek.

E részben is lépés fog tétetni.

Vasutunk igazgatósága minden tekintetben szép jelét adja az utazó közönség érdeke iránt való figyelmének.

Végül a vasuti igazgató kijelentette, hogy tavasszal fél órási menettel fognak a vonatok közlekedni, mi általános örömet és lelkesedést okozott.

Összegezve az értekezlet eredményeit, azt jelezhetjük, hogy a közel jövőben már az a sok panasz, mely joggal türethetlenné tette azt a viszonyt, mely

A „KISPESTI HIRLAP” TÁRCZÁJA.

Három leányka dala.

Az egyik leányka dala:

Az életem virágos kert, — illatos,
Minden napom felhőtlen ég, csillagos . . .
A mint élek: menyország és üdvösség:
Szülék, testvér 's Isten azzá büvölték.

* * *

Ne legyek én boldogabb, mint most vagyok
Éltem tiszta, mint az égben angyalok
'Sha majd szívem — szerelemre megdobban
Akkor is az Uré legyek legjobban.

A másik leányka dala:

Az én életem tiszta kis tó, világos,
A felszine 's az alja is virágos
Sajkám legjobb; »Hit Remény és Szeretet«
Reng a tavon . . . 's fentartja a lelketem.

* * *

Óh! hiszek én 's reményem van Istenben,
Íránta van hő szeretet szívemben,
Ki Istenben hisz, remél 's őt szereti.
A csapást is benne bizva szenvedü.

Harmadik leányka dala:

Én is egyre dalolok 's az énekek
Féled szállnak ajkaimról jó egek!
Oda vágyom! Ah! ott lennénk mindnyájan
Az üdv van ott! Higyjünk a szentírásban!

* * *

Két testvérkém, kikért sirunk, oda szállt.
Megkérem a jó angyalt: a szép halált:
Jöjjön értünk . . . Együtt csak ott lehetünk!

— Mig itt értük sirunk 's külön szenvedünk.

Holbész József,
nyug. plébános.

A letört lilium.

— Rajz. —

Az a kis boglyas pincsi ott a kanapé szegletén nagy bánatban lehet. Busan üldögél ott, mint egy kis baba, a kinek a mamája sir.

Pedig boldog egy teremtés ám az a kis pincsi! Akárhány gyerek megirigyelhetné a sorsát. Selyem párnán hempereghet, piros bársony szalagon ezüst csörgő van a nyakán, tejben ázott piskóta vár reá, — de hát, biz' Isten egy törvényt tart azokkal a boldog emberekkel, akik tejben, vajban fürödhetnek, még sincs soha jókedvük.

Ilyen teremtés a Lóri kisasszony kis kutyája.

Az! a Lóri kisasszonyé!

Hát nem ér fel egy piczi udvarmesterséggel, egy kisasszony szolgálatában állhatni, czvikipusztit kapni tőle, kacsójából edegélni, ölében csücsülni, selyem paplanja szegletén meghuzódni, mint a hogy ő szokta tenni — izé, a kis „Több-sincs“! Az a csók! azok a kacsók!

Bizony ügyes-bajos ember az, aki még ezekért sem lelkesül. Prózái halandó az, aki ezek hallatára is arra gondol, hogy nagy a porció, szükien a pénz, otthon meg annyi a síró gyerek, mint az orgonasíp!

Ugyan van-e széles Magyarországon ilyen ember? Szetetném ideírni a nevét annak a szerencsétlen, szomorú fehér hollónak.

Tehát a kis pincsi busul, bánkodik. Szemgolyói könyárban usznak, csak egy pillantás kellene hozzá, hogy kis bundáján végiggördüljön két csepp abból a felhőből, ami oda nehezedik okos kis ábrázatjára.

a nagyközönség és a vasuti igazgatóság között fennállott, teljesen meg fog szünni és a gyűlölt helyi érdekű közlekedés, kényelmes és kifogástalan lesz.

Itt jegyezzük meg, hogyha a vasuti igazgatóság a kívánatos téli beruházásokat is ily előzékenységgel teljesíti, így akkor béke lesz, megelégedés és kellő méltánylás.

Mi óhajtjuk, hogy úgy is történjék.

Műkedvelői előadás.

Kispest, 1896. Mindenszentek napján.

Előre bocsátva azon körülményt, hogy lapunk a dilettansok egyes előadásairól kritikát nem szokott hozni, mert a kritikának ilyes alkalmakkor való közrebocsátása lapunk irányával is már ellenkezik: még sem hagyhatjuk nem annyira kritika mint inkább méltatás nélkül a szóban levő előadást annál kevésbé, mivel halomlás utján értesültünk, hogy a jelen műkedvelői előadásnál közreműködők közt és azok körében mozgalom indult meg a műkedvelői előadások állandósítása szempontjából.

Nem hisszük, hogy a magyar érzés nemesítése, egyes köröknek a magyar színművészet iránti fogékonyságának fokozása, valamint magukban a műkedvelőkben a színművészeti érzés kultiválása céljából, valaki, — szabad idejének ilyen való felhasználásánál, — szebb és áldásosabb munkában lelhetné örömet. Nemcsak szépművészeti és társadalmi, de a jótékony cél iránti tekintetből is felette kívánatos volna, hogy a f. évi Mindenszentek napján Molnár Imre és társai által, nehéz bár de nemes és követésre méltó odaadással színrehozott előadás, kezdeté legyen azon műkedvelői előadások láncszorozatának, melyeknek bemutatása végett megindult mozgalom a műkedvelők nemes törekvéséről és eszményi világáról tesz fényes tanúságot.

Nemcsak mi, de nem csalódunk, egész Kispest közönsége őszintén kívánja, hogy a jótékony célú műkedvelői előadások állandósításának eszméje, — mely a kispesti fiatalság fenkölt gondolkozásmódját tárja elé, — mielőbb testet öltön. Már az első előadás is, melynek tárgyát Raupachnak »A molnár és gyermeke« című drámája képezte, a mellett látszik szólni, hogy egy műkedvelői társulatnak Kispesten van létalapja, van pedig azért, mert e közönség közönsége a mellett, hogy a műkedvelők és a

színművészet iránt érdeklődik, a jótékony cél érdekében is különösen tud lelkesedni.

Amint említettük az első előadás, »Molnár és gyermeke« című népdrama volt. Raupach Ernő német drámaíró, tárgyát az akkor vagyis 1710-ben még porosz fennhatóság alatt álló sziléziai Gradiz hegyvidéki népéletből merítette. Ezeknek szokásait és érzéseit mutatja be. Munkáját Szerdahelyi József ültette át magyarrá s az idegenből fordított drámák közt nagyon szívesen látott színművet képez. De éppen azért mivel idegen mű, meg, hogy az előadásra különben is nehéz darabot alig három nap alatt állították deszkára: Mindenszentek estjén a szépszámú közönség nem győzött eléggé csodálkozni, hogy oly hamarosan oly szabatos előadással lépik meg őket a műkedvelők.

Egytől-egyig mind kitünően tudta szerepét és kifogástalanul is adta elő, sőt a nyilvános fellépésnek szokatlan volta sem korlátozta őket a nyílt és bátor előadásban, annyira, hogy a műkedvelők által a színpadra magukkal vitt bátorság, praktikus, hivatásos színjátszóknak is becsületére vált volna.

A szindarab dráma lévén nagyon nehéz tárgy a műkedvelők kezében s mégis a legfőbb szereplők oly drámai jellemeket varázsoltak a közönség elé, minőket műkedvelőktől várni alig lehet.

A mű tragikunát, az ifju leány szerelmének megtörésére irányuló törekvést, az apai, lehet mondani nyakaskodást, a minden érzést elnyomó fukarságot, Leitner József ritka tapintattal mutatta be.

Turba Ida kisasszonynak híven adott kesergő szerelme, színpadi alakja, válogatott fellépése valamint igazán művészies a tárgyhoz illő csöndes, de tisztán érthető és kellemes előadása a színművészet iránti ritka fogékonyság záloga és kitünő drámai jellem alakítására vall.

Molnár Imre az ifju szerelem hevével küzdve küzd ideálja bírásáért, mely küzdelemben vegyült mély fájdalomnak s a sirig szerető szívnek igen jó kifejezője. Alakítása nem csak teljesen kielégítő, de igen érdekfeszítő is volt. Formanek Gizella gyengéd anyai szíve és szabatos kedves előadása a várakozáson felülemelkedett, bár alakítása és előadása a népszínművekben leendő bizonyára páratlan.

Singer Jolán a molnár leánya szerelmének kesergésében hathatós vigasztalónak látszott és nehéz szerepét híven betöltötte.

Herkner Vincze szerepének oda-adó előadója volt. Hasonlóképpen a többiek mindannyian csakhogy szerepük rövid volta miatt jellemük

és alakításuk megfelelő nyíójára nem emelkedhettek.

Biztosak lehetnek a műkedvelők, hogy az egész közönség áldásos működésüket kellő pártolásban fogja részesíteni, már csak azért is, mert a jótékony cél érdekében kifejtett fáradozásuk a humanizmusnak legszebb megnyilatkozása, mely iránt csak elismeréssel adóztatunk, de eléggé méltatni képesek nem vagyunk. —

Munkájok érdemét a Mindenható jutalmazza!

..... a . . . k.

A kispesti róm. kath. templom története.

Irta: Balla Zádor.

I.

Ki gondol arra, ha egy százados fának árnyékában pihen — hogy kiültette ezt a fát? Vagy ki idézi lelki szemei elé a mult történetét, ha egy-egy régi vár romjai mellett elhalad? Bizonyára kevesen; és éppen ily kevesen gondolnak a kispesti templom multjával azok közül, kik különben akár házi boldogságukért hálát rebegni, akár sulyos családi körülményeik között a Mindenhatót töredelmes imáikkal megengesztelni lépnek a kispesti templomba.

Pedig ennek a templomnak is van története.

Kispest község 1873 évben önállóságát elnyerve birtokosai két részből állottak. A vagyonos rész Budapesten lakott és csak a nyári hónapokban jött ki háza, — kertjébe mulatni: a másik rész néhány tehenész családból és oly szegény emberekből állott, kik a Budapesten lakó módosabbak házaiban nem mint bérlakók, hanem fizetéses házmesterek lakoztak.

A vigság közepette nem mindenkinek jut eszébe az Isten, hanem ha a baj, vagy nyomor kopogtat ajtónkon, úgy hamarabb felébred a lelkiismeret, hamarabb nyílik ajkunk fohássza, imára.

De a kis pincsi nem pislant egy aranyért se, hanem odamereszi apró látóit a szalonszettel mellett levő nagy fotélra, mintha félne tőle. Félhet is, mert az a karszék él, gondolkodik s ebben a pilanában haragszik.

Amint a lehanyatló nap még egyszer visszanezett s beszórta utolsó sugarait a fényes ablaktáblákon, a csipkefüggöny selyemszála is elöntötte az egész termet fényözönnel, úgy tetszett, hogy az a nagytámlás »múdarab« mozog, kerekéi nyikorognak.

A guggoló teremasztal remeg mellette a félelemtől. Most meg kinyújtja sovány karjait, izreporá szakít egy monogramos levelet, aztán — nagy Isten még sir is! Zokog, sir, jajgat olyan fájó, keserű hangon, hogy egész a szívig hat. Talán könyezik is! Az ember nem láthat a szemébe, épen háttal van erre fordulva, szegény szerencsétlen fotél.

Odakint azért folyik a világ sora rendes medrében.

A veranda-lugason mosolyognak a rózsák, a ház előtt elterülő kert virágágyai fényözönnel usznak, távolban a sétatély végén szomorú füzek lehajló ágai fürödnek a halastó széliben s magas jegegyék nézegetik hosszú mivoltukat a víz sima tükreben.

Oldalt tágas kerti lugas esik. Sűrűn be-
nőt falán nem lehet átlátni, csak úgy kell után-
nagondolni, mi lehet a zöld kurtinán túl? —

Pezsgő élet, jó kedv. Ki gondol azzal, hogy a nagy fotél kerekéi nyikorognak, rugói zörögnek? Nem reszkethet az egész világ, mint a bozontos pincsi?

Hogy valaki a szobát őrzi és széttépi monogrammos leveleit, azért még nem tűzhetik ki a gyászlobogót. Még ha Lóri kisasszony is az a valaki!

Az a 40—50 tavaszt élt virág, a ki szobájában vonul dulni-fulni sirni, mikor másnak jókedve van.

Hát a lugasban senki sem gondol Lóri kisasszonyra.

Egész terembe hallatszik a vig zaj, kacagás. A kisasszony nem hallja, nem érti. Hanem sorra szedi a szép napok emlékeit, Annyi arczkép, óda, szerelmes vers az ő kecséről, bájáról — a Lórikáéről . . .

Édes visszaemlékezések! De mi ez? Lóri kisasszony arczra elborul. Keze remegve ránt elő egy arczképet a többi közül. Azután a szívéhez kapott!

— Oh hogy ide nyíllott! Ez itt meg az ő képe, az övé a hazug csábító. Szemében, mosolyában ott ül a csalárdság és lekiált az arczáról. Hogy nem láttam én ezt előbb?

És ebben a pillanában egy haragvó furia nézet vissza a Lóri kisasszony nagy pipere-tükréből.

Ezek itt az ő levelei, telve hízélgéssel. Öt évig bolondított, elibem térdelt, édes hangon sugta a fülembe, hogy szeret — most pedig . . . Összetépni a halmaz levelet csak egy percz műve volt.

Most, mikor az egész világ előtt feldicsérem, szolgabírónak választattam, jegyet vált egy fiatal leánnyal!

A képmutató ember arczképe szétszakítva reptült a padlóra.

— S még ide jön vele az udvarunkba . . . Ott mulatnak, viháncsolnak a lugasban. Behal-
lik a lármájok — eljött bemutatni mátkáját. De megállj!

A Lóri hangja már ekkor hol a sebzett galamb nyögése, hol a vihar süvült se volt.

— Öt évig ámitott, hitegetett, megérdemelné, hogy kerékbe törjék szíven, szurják az ilyen gazembert.

A nap letűnt a láthatáron, épen most vonja ki utolsó sugarait az ablakon. A kis bozontos pincsi ijedten kapja alá fejét. Lóri kisasszony felegyenesedett, mint egy sárga liliomszál, úgy fenyegetett kifelé.

— Vólnék csak férfi! hah! — szakadt hurnak végső pendülése . . . s visszaesett a fotél-
be a letört lilium.

Holbess József,
nyug. plébános.

No, az 1874 évi krachos idő végét szakította a gondtalan, víg életnek; a kispesztiek ajtaján is bezörgetett a hivatalan vendég — melynek nyomor a neve.

Nem lehetett azt eltagadni, hogy Kispeszt népe kereset nélkül napról-napra szegényebb lett.

Előbb a rokonok, majd a jó barátokba vetett bizalom fogyott el, midőn a lakosok elhagyatva, vigasztalanul, munka nélkül ödöngtek lakoik körül, de amily arányban költözött ki szivükből az emberek iránti bizalom: oly arányban foglalt abban tért a hit, az Istenbe vetett bizalom és mindenki ajkáról önkéntelenül lebbent el az óhaj: vajha egy középületben imádkozhatnánk.

Alig két évre 1876 évben Jancs János tehenész lett a bíró, veje Pencz József a pénztáros, az előljáróság többi tagja is jobbadán földművesekből állott; velük együtt az imaház eszméje is beköltözött a községébe és egy szép reggelen arra ébredtek, hogy az előljáróság jegyzőtől átalakult templom-építőbizottsággá.

A bérelt községébe csakis egy tanácssterem volt, melyben a bíró intézkedett, a pénztáros pénzt szedett, a végrehajtó árverezett és a képviselőtestület gyűlésezett.

Szinte kedélyesnek látszott, hogy a most tanácskozó képviselő testület tanácskozását befejezve: az elnöki csengetyű szavára átváltozott templom-építőbizottsági üléssé és anélkül, hogy egy lélek is elhagyta volna a termet: tovább tanácskoztak. Hogy az alapszabályokat ki erősítette meg, vagy a gyűjtési engedélyt ki adta? azt ma sem tudja senki; annyi azonban tény, hogy nagymennyiségű gyűjtő ívet nyomattak melyben hangzatos szavakban apelláltak a felebaráti szeretetre.

Önként jelentkeztek azután a gyűjtésre vállalkozók, kiket a bizottság kettésével válogatott össze és így eresztette őket a nagy vállalat útjára Isten nevében.

(Folyt. köv.)

HIREK.

Királyi adomány.

A Király és a Királyné Ó Felsőgeik a Kispesztben építendő Rudolf fogadalmi templom javára ötszáz forintot méltóztattak legkegyelmesebben adományozni.

A néprajzi missió-kiállítás nyitva marad.

A néprajzi missió-kiállítás, melyet a kispeszt Rudolf fogadalmi templom javára a nemzeti muzeum csarnokában rendeztek, Wlassics Gyula vallás és közoktatási miniszter szóbeli engedélye folytán, még december 31-éig nyitva marad s reggel 8 óratól délután fél 4-ig látható. Itt említjük meg azt is, hogy a templom javára ft. Rimely Károly besztercebányai püspök ó méltósága, Rudolf trónörökös volt tanára 100 forintot adományozott.

Községi választók.

A községi képviselő testület f. hó 4-én tartott rendkívüli közgyűlésében a községi választók névjegyzékének egybczállítására Varju

Kálmán, Éder József, Herbacsek Bertalan és Dr. Edelmann József, képviselőket küldötte ki. Ezen választmány f. hó 6-án pénteken délután állította össze a választók névsorát. Ezen névjegyzék f. évi november hó 10. 11. 12. 13 és 14-ik napján a községébe közszemlére kitéve van és mindenki által megismerhető. Akinek ezen névjegyzék ellen bármiféle észrevétele van, tartozik azon észrevételeket a következő öt napon vagyis november 15-étől 20-ig beadni. Ezen észrevételek alapján a választmány a névjegyzéket kiigazítja és az elintézésről azokat, kik észrevételeket adtak be azonnal, értesíti. A kik ezen elintézésrel nincsenek megelégedve, a kézbesítés napjától számított 10 nap alatt felebezhetnek az igazoló választmányhoz. Az igazoló választmány tagjai Bódy János, Szurmay Sándor és a főszolgabíró által kinevezendő két tag. Ennek határozata ellen további 10 napon belül a közigazgatási bizottsághoz van helye a felebbezésnek.

Megkéselte a feleségét.

Frida Antal, felsőkispeszt hentes, f. hó 3-án késsel támadt a feleségére, kit három helyen súlyosan meg is sebesített. A késelőt a csendőrség letartoztatta. A vizsgálat folyik.

Hivatal vizsgálat.

Bárczy László, kir. tanácsos, pénzügyigazgató, f. hó 5-én meglátogatta az adóügyi osztályt és átvizsgálta az adóbehajtást és annak kezelését. Mindent a legnagyobb rendben talált.

Egy névtelen levél.

Dr. Nagy Károly, tisztviselő orvos úr az alant közölt levelet adta le szerkesztőségünkbe mint olyant, mely névtelenül íratott személyéhez azon czéllal, hogy a levélben foglalt, nevezett helyen végbemenő barbár bánásmód megszüntetésére állásánál és befolyásánál fogva hasson közre. A levelet, mely egyszerűsége mellett kellő színezéssel írja le a lelket felháborító kegyetlen bánásmódot, melylyel gyermek az édes anyja iránt viseltetik itt adjuk:

Nagyságos dr. Nagy Károly kerületi orvos úrnak.

A legmélyebb lelki felindulás adja kezembe a tollat, hogy az ön becses tudomására hozzak egy olyan dolgot, a mely minden érző szívet a legmélyebb felháborodásra indít, hogy még a kultúra 19-dik századának végén a humanitás e korszakában, — a midőn állatvédők egyleteink vannak (!) még nem történt olyan eset, a minőt itt leírni vagyok kénytelen! —

Az Árpád-utca 444. számú házban, a a szemét lerakódóhely mellett van egy deszkából nagyon hiányosan összetákolott ó! és ebben az óban a baromfiak között undok rongyokba burkolva és a legromdább piszkokkal borítva és a férgektől belepve egy második Ubrik Borbála, egy szegény aggnő, ki már 14 év óta szélütött nyomorék beszélni nem tud és ott fetreg undok fekhelyén az éhség, nyomor és betegségtől és a hidegtől egészen elcsigázva és a mi a legborzalmat keltőbb a dologban az! hogy ez a szájalomra méltó emberi lény, kinek sorsa borzasztóbb a legutolsó állaténál ez, a fentemlített ház tulajdonosnőjének az Éde's Anyja! a ki szavahihető tanuk állítása szerint nagy vagyonnak volt tulajdonosa.

Azért bátor vagyok felhívni. Nagyságod becses figyelmét, nemcsak mint hivatalos egyén! — de mint Ember! ki társadalmi állásánál fogva amugy is bir annyi hatalommal, hogy ezen szerencsétlen Ubrik Borbálát megszabadítsa iszonyu helyzetéből és ne engedje a hideg és az éhség által elpusztulni, mert a házban lakók azt beszélnek, hogy az az emberi szörnyeteg! — a leánya, még veri is! hogy igen sokszor lehet hallani, mikor sikoltozik. Egy szóval az úgy gyors elintézését követel, mert, ha nem lesz gyorsan elintézve! — én hirlapok útján fogom a hatóság figyelmét felhívni!

Ezek után, kérjük a névtelen levélíró, hogy keressen föl bennünket, vagy Dr. Nagy Károly orvos urat és tüzetes tájékoztatást adjon úgy a helyről és a személyről, mert annak adatai nem pontosak és úgy célhoz nem vezet a hivatalból üldözendő brutális bánásmód megtorlása.

Öngyilkosság.

Szűcs Vincze, kispeszt lakos, a magyar állami gépgyár előmunkása f. hó 3-án, Béla-utcai lakásán forgópisztolyal szíven lötte magát és szörnyet halt. Az öngyilkos igen derék munkás volt és társai között is becsülésnek örvendett. Végzetes tettének oka, mint halljuk, arra vezethető vissza, hogy még mult hóban összezördült a gyár művezetőjével, melynek következménye az lett, hogy lefokozták jól betöltött állásáról. Ez a körülmény vitte a végzetes lépésre is. Nem tudta elviselni érzékeny lelke a sujtó ítéletet és inkább az élettől vált meg, mintsem társai előtt szégyenkezzék. Gyermekai nem voltak. Felesége, kit mélyen sujtott a váratlan csapás, egyedül gyászolja a legszebb éveiben a végső útra tért hű hitvest. Temetése f. hó 5-én ment végbe a résztvevők nagy száma mellett.

A regale.

Biztos forrásból értesülünk, hogy a regalebérlet a község tulajdonába marad, de nem azzal a bérösszeggel mely fennállott, hanem 5000 ft-tal többel. Nagy szerencse ez is a községre, mert terhes viszonyok közé jutottunk volna pótdadóinkkal, melynek súlyát így is érzékenyen érezzük. Az eredmény az utánjárások mellett első sorban annak a cziczerói hanggal megírt és magvas tartalmu kérvénynek köszönhető, melyet lapunk is közölt és mely a miniszter figyelmét is lekötötte annyira, hogy teljesen átértette a község jogos panaszait és jövőjére ható súlyos körülményeit, melyeknek kifejezt is adott abban a szép tényben, hogy a regalét a község kezébe hagyta csekély bér-emeléssel. A nagy kérdés melynek megoldását oly félőn vártuk, így a község javára dönt el, mely minden körben hihetőleg általános örömet fog kelteni.

Adomány a szegény-gyermekek felruházására.

A vasárnapi műkedvelői előadás, mely jótékony célra tartatott, 15 ft-tal tisztá bevételt hozott a szegény gyermekek felruházásának javára. Fentnevezett összeget Molnár Imre főrendező, Dorfner Antal iskolaszéki gondnok kezébe tette le azon kérelemmel, hogy azt a cél érdekében felhasználva, a szegénysorsu gyermekek sanyaru állapotain ez által is segítsen. Itt jegyezzük meg, hogy kevesebb kiadással kellenne az e fajta jótékonycélú előadásokat rendezni, mivel így, bár ezen előadásnál is 30 ft volt a bruttó jövedelem, igen kevés marad a jótékonycélra. Ehhez még az is járul, hogy a község nem az előadás iránt bir első sorban fogékonysággal, hanem a jótékonycél iránt áldozza filléreit, minek folytán elvárja a rendezőségtől, hogy kevesebb kiadással többet juttasson a jótékony célra. Azt hisszük, e jóindulatú figyelmeztetésünk jövőre figyelembe fog vétetni.

Viczinális baleset.

F. hó 7-én este 5 óra 57 perczkor a helyiérdekű viczinális jövén a Szabó Pál-féle vendéglő előtt többször vészjelt adott, mire nagy néptömeg jött össze. Kiderült, hogy csak egy pillanat műve volt, hogy Hickl József kispeszt lakos fuvarosnak kocsisát, kocsiját és lovait el nem gázolta a vonat. Nevezett fuvarosnak kocsisa Stiller Ferencz téglát szállítván, Szabó Pál vendéglője előtt tört át és a vasuti sineken keresztül vezető átjárón akart épen átmenni, de a terhelt kocsit három ló nem bírta keresztül vontatni, mert a vonal párkányzata a közelebbi esős időjárás alatt el volt ázva. A kocsis magányosan volt a kocsin és észrevevén a vonat közlekedését lármát csapott úgy hogy több fiatal legény, idejekorán segítségére érkezett s a közeledő vonat elé szaladtak és kiabáltak a vonatra, hogy álljon meg. Deutsch vonatvezető — nem tudni — miért a vonatot tovább vezette, de mire a kocsihoz ért, a lovakat épen kifogták s a mozdony a kocsit rudját érvén azt eltörte s megállott. Egy negyed órai késés után indult csak el a vonat, midőn a kocsiról a téglát leszedték és az viszsaszorították. Nem esett semmi baj sem a mozdonyban sem a kocsiban, de elképzeltetni, minő rémület szállhatta meg az utasokat. A vizsgálat fogja kideríteni, vajon a vonatvezető-e a hibás, vagy pedig a kocsis volt-e könnyelmű.

Ipariskola.

Az ipariskolánál rég kívánatos jobb jövő ügy látszik elérkezett. Erre enged legalább következtetni az a körülmény, hogy a legutóbb tartott közgyűlés megválasztotta az ipariskolai felügyelő bizottságot. Ezen bizottság f. hó 6-án délután 5 órakor tartotta alakuló ülését. Elnöke lett: Dorfner Antal, alelnök: Szabó Pál, gondnok: Árvay József. Tagjai még a bizottságnak: Szokody Janos, Ujj Benő, Winkler Imre, Bertalan Béla és az ipartestület két kiküldöttje. A jegyzői állás ez alkalomból még betöltve nem lett. A község nagy áldozatokkal tartja fenn ezen iskolát, elvárjuk a felügyelő bizottságtól, hogy ezen áldozatok arányában fog közreműkölni az iskola minden igényeket kielégítő nivóra leendő emelése körül.

A műkedvelői előadás sikere.

A folyó évi Mindszent napi műkedvelői előadás megtartása alkalmával Labáth Elek úr felülfizetvén 50 krt, a tiszta jövedelem 15 forintot tett ki, mely rendeltetéséhez képest átdatott az iskolagondnokságnak. A nemes pártolásért fogadja a község legforróbb köszönetünket. A műkedvelők nevében Molnár Imre.

Imre nap.

Winkler Imrét az állami elemi iskolák igazgatóját kedves meglepetésben részesítették kartársai nevenapja alkalmából. A tantestület ugyanis egy szép hatszemélyre szóló söröskészletet nyújtott át ünnepélyes diktio kíséretében, melyet Maszny Sámuel állami tanító tartott kellő szónoki hatással. Az elhangzott jókívánatokért a gratulans meghatva mondott köszönetet. Utána pompás 10 órai következett, mely kellemes hangulattal folyt le.

Orpheum.

Rohrbacher társulata szombaton kezdte meg előadásait a Vigadó nagytermében, orpheum-szerű programmal. Az előadás, bár nem volt oly látogatott, mint reméltük, jó sikerrel folyt le és láthatólag változtatott programmal kellő publikumot szerezhet ez a jó társulat magának. Mi ajánljuk az előadásokat a nagy község figyelmébe, mint olyant, mely érdemes a látogatásra.

Kaszinó.

A kispesti kaszinó választmánya f. hó 9-én hétfőn este 7 órakor ülést tart.

HIRDETMÉNYEK.

Gazdasági, gyümölcs és díszfák jutányos áron kaphatók:

Id. CSÉRY LAJOS

úr kertészetében.

Bővebb felvilágosítás nyerhető:
Budapest, Muzeum-körút 5. sz.
alatt a tulajdonosnál vagy a
P.-Szt.-Lőrinczi kertészetben.

T. cz.

Miután kilátás van arra, hogy az idén jó szőlő termés lesz és sok bor van raktáron a következő leszállított árak mellett mérem:

Bösingi 94-es asztali fehér bor 40 helyett 35 kr. Schiller bor 26 kr. literje.

Számos megrendelésért esedez.

5 palaczktól kezdve, kiváncsira, házhoz is szállítok.

Tisztelettel

KRAKAUER MÓRNÉ

Kispesten,
a Fő-utca és Üllői-út sarkán.

Hirdetések felvételnek e lap kiadóhivatalában.

Uj zeneiskola!

Van szerencsém a t. szülők tudomására hozni, hogy

ZENEISKOLÁMAT

a fő-utca 191. sz. alatt (a régi posta helyiségében) havi 2 frt. díjért megnyitottam. Meglehetnek a t. szülők róla győződve, hogy gyermekeik a legjobb oktatásban részesülnek, mert mindent elkövetek, hogy községileg engedélyezett iskolám, minden tekintetben felvirágozzék. Kérem a t. szülők minél tömegesebb pártfogását.

Kiváló tisztelettel

Szántó Gizella.

Négy telek a község-ház és vasut közelében eladó.

Értesítés nyerhető:

Kispesten,
Nagy Sándor-utca 395.
szám alatt.

Törzsök Ödön

fűszer-, és csemege kereskedése

ispest, Flórián- és Béla-utca sarok.

Ajánlj jól felszerelt raktárát
fűszer és csemege-
ben előnyös árak mellett,
házhoz szállítva.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Csernyus-féle, alsó-bodonyi tej-szín-szappan-gyár főraktára.

A Schicht-féle szappan, gyertya, pálma-olaj és kókuszolaj-gyár főraktára

Szlatvini Anna forrás
a legkitünőbb ásvány-viz, borral vegyítve
a legjobb üdítő ital.
⊗ Kapható minden vendéglőben. ⊗